

Kadoić Balaško; D. Lemić; R. Bažok također s Agronomskog fakulteta u Zagrebu. Osim izlaganjem radova, znanstvenice iz Hrvatske, prof. dr. sc. Renata Bažok i doc. dr. sc. Darija Lemić, sudjelovale su i u organizaciji sekcija te su uz prof. dr. sc. Katarinu M. Mikac iz Australije bile voditeljice sekcije „The use of emerging technologies in maize pest surveillance, reporting and forecasting“ u kojoj su predstavljene moderne tehnologije koje se mogu koristiti u današnjoj poljoprivrednoj proizvodnji za praćenje štetnika. Prof. dr. sc. Renata Bažok s kolegama je iz Njemačke (dr. sc. Mario Schuman) i Mađarske (dr. sc. Stefan Topfer) organizirala i vodila sekciju „Environmentally friendly management of rootworms, wireworms and other soil pests in maize“ u kojoj je prezentirano nekoliko zanimljivih radova o mogućnostima korištenja raznih organizama i proizvoda njihova metabolizma u suzbijanju žičnjaka i kukuruzne zlatice. U svim su sekcijama prezentirani vrlo kvalitetni radovi koji su potaknuli zanimljive rasprave iz kojih su proizašle nove ideje, iskustva i suradnje. Uz znanstveni dio konferencije organiziran je i izlet u Alpe, gdje su svi prisutni sudionici mogli uživati u prekrasnom pogledu i dobrom društvu.

Martina Kadoić Balaško, mag. ing. agr.

STRUČNA ESKURZIJA U ISTRI

Poštovane kolegice i kolege, dragi članovi HDBZ-a!

Tradicija je temelj na kojemu počiva život, kultura, čovječanstvo. Poštujući tradiciju Hrvatsko društvo biljne zaštite organiziralo je i ove godine stručnu ekskurziju, 14. po redu. Put nas je odveo u Istru. Riječi himne Istarske županije „Krasna zemljo“, koje je napisao Ivan Cukon, „Krasna zemljo, Istro mila, dome roda hrvatskog“ (...), uistinu su se potvrdile jer ljepote koje smo vidjeli ostavile su nas bez riječi.

Na put smo krenuli u ranim jutarnjim satima ispred Agronomskog fakulteta u Zagrebu, svi dobro raspoloženi, uključujući i naše Slavonce koji cijelu noć nisu spavali. Topli sendviči, bučnica i sirnica zajedno s velebitskim pelinkovcem podigli su raspoloženje u autobusu koje nije jenjavalo sve do povratka u Zagreb.

Prva postaja bila nam je u selu Bajkini kraj Vižinade gdje smo posjetili **Destileriju Rossi**. Uz pršut i sir kušali smo njihovu medovaču, teranino i bisku te malvaziju i crno vino Moro. Za svakoga ponešto, i slatko i suho, a pomalo i žestoko. Bilo je to nadasve zanimljivo i lijepo iskustvo. Put smo nastavili prema selu Mekiši i objedovali u objektu **Agroturizam Mekiši** gdje nas je dočekaio domaćin, gospodin Moreno Mekiš. Prekrasan ambijent upotpunila je eksplozija okusa, a naše je nepce bilo ushićeno. U tom se objektu poslužuju samo domaći proizvodi proizvedeni u obitelji Mekiš. Poslije smo na televiziji vidjeli da je na jednom natjecanju upravo gospodin Moreno Mekiš osvojio prvo mjesto za najbolji pršut, a mi smo ga prethodno konzumirali i uživali u njemu. Dobro

raspoloženi nastavili smo prema hotelu **Molindrio** u Poreču. Malo slobodnog vremena za razgledavanje okolice, odlazak u centar Poreča, na kavicu ili, jednostavno, gledanje mora. U 18.45 krenuli smo autobusom na našu daljnju destinaciju, **Štanciju Špin**. Opisati ljepotu ovog objekta uistinu je nemoguće. Ljubazni domaćini, mladi bračni par, ispričali su nam priču o štanciji i suradnji s Plavom Lagunom u Poreču, te kako je sve počelo. Danas su prepuni gostiju iz cijelog svijeta jer kad onamo jednom dođete, morate se opet vratiti i pričati prijateljima kako je prekrasno bilo.

U petak smo odmah nakon doručka krenuli prema vinariji Misal u selo Peršurići gdje su nas dočekali nasmijani Ana Palčić Peršurić i njezin suprug Frano. Počela je priča o osnutku i početku vinarije koju je brižno čuvao i pazio Anin pokojni otac Đordano, priča od svim mukama i radostima, od berbe do perlica u boci. Ana je pričala i pričala, a nama nikada dosta. Vrijeme je proletjelo i morali smo dalje, poslušati drugu priču koja se nadovezivala na netom ispričanu. Slijedio je objed u restoranu **Milena**. Sljedove jela pratila je priča o svakom pjenušcu koji smo kušali uz ta jela. „**High Life u Bačvi**“ značio je uistinu život na visokoj nozi. Put nas je dalje vodio u **Višnjjan**, u posjet čuvenoj **Zvezdarnici**. No prije obilaska zvezdarnice slušali smo predavanje ne manje čuvenoga, ne manje poznatog i zasigurno jednog od najvećih stručnjaka i najjementnijih znanstvenika, gospodina **Korada Korlevića**. Nitko, ali baš nitko od nas, nije očekivao tako nešto, otvorenih usta i ušiju ostali smo skamenjeni riječima koje smo čuli, presretni što smo imali čast slušati gospodina Korlevića i pretužni zbog nekih činjenica koje smo čuli. Ostaje samo nada da će svatko od nas tu priču prepričavati i da joj nikada neće biti kraja, ali i više od toga – da će doći i do uha nekoga meritornog tko će se zapitati: zar je to moguće, zar uistinu gotovo nitko ništa ili minimalno čini za takav dragulj koji imamo, za našu jedinu Zemlju? Nakon obilaska zvezdarnice nastavili smo prema selu **Buići** gdje smo bili na izvrsnoj večeri u **Istarskoj konobi**.

U subotu ujutro nakon doručka i kavice te malo slobodnog vremena autobus nas je vozio prema selu **Livade** i sajmu „**Zigante Truffle Days**“. Čim smo stigli u Livade, ukrcali smo se u vlak i puni iščekivanja krenuli u lov na tartufe. Više od lova neke od nas razveselili su prekrasni psi koje ipak nismo, na našu žalost, smjeli maziti. Slušali smo priču o tome kako se traže tartufi, a i o tome koja je razlika između crnog i bijelog tartufa. Po povratku na sajam slijedilo je slobodno vrijeme za razgledavanje sajma, objed, kupovanje prefinih istarskih tartufa, salama, pršuta, vina, pjenušaca...

Pomalo umorni, ali puni prelijepih dojmova, u popodnevnim satima krenuli smo put Zagreba i naših domova.

Još je jedna stručna ekskurzija bila iza nas, a mi smo već u autobusu kovali planove za novu ekskurziju, novu destinaciju. Još ne znamo gdje, ali znamo da se sigurno vidimo sljedeće godine. I jedva čekamo!

**Predsjednica HDBZ-a
prof. dr. Jasminka Igrc Barčić**